

de Indische reis zijn werk had overgedragen. Daar hij voornemens was, zich te 's Hage te vestigen, nam hij tevens ontslag als bestuurslid der Academie voor B. K. en T. W. en als Directeur van het Bataafsch Genootschap der Proefondervindelijke Wijsbegeerte, instellingen, welker bloei hij tal van jaren heeft helpen bevorderen.

Had het den bekwamen man tijdens zijne langdurige ambtsvervulling allerminst aan blijken van waardeering ontbroken, bij het afscheid uit zijn werkkring ondervond hij eerst recht, hoezeer hij in alle kringen gezien was. De Rotterdamsche handel liet zich daarbij niet onbetuigd; zij bood hem een gouden gedenkpenning aan als werverdiende hulde voor het grootsche werk, dat zooveel tot de algemeene welvaart had bijgedragen.

Nog op andere wijze heeft de burgerij van Rotterdam in die dagen getoond, dat de aftredende Directeur hoog bij haar stond aangeschreven en dat zij hem gaarne hare belangen toevertrouwd zag. Zij verkoos hem in de tweede helft van 1910 zoowel tot lid der Provinciale Staten als tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. De Jongh liet zich deze voor hem zoo eervolle keuze gaarne welgevallen. Het was niet „de politiek,” welke hem bij het nemen van zijn besluit aantrok, — daarmede had hij zich nooit meer dan strikt noodig ingelaten —; voor hem gold de overweging, dat hij als afgevaardigde evengoed op ander terrein overvloed van werk zou kunnen vinden om zich nuttig te maken.

Aan een zich terugtrekken uit het bedrijvige leven dacht onze „groote baas,” toen hij het Stadstimmerhuis vaarwel gezegd had, dus blijkbaar in 't geheel niet. Wel kon hij nu meer dan vroeger genieten van het samenzijn met vrouw en kinderen en daarbij tegelijk voldoen aan zijn bekende lust tot reizen, wel bleef hij gesteld op den geregelden omgang met zijne Haagsche vrienden, maar de zaken mochten daaronder niet lijden. In zijn gezellige werkkamer, waar hij zich omringde met zijn boeken en met de souvenirs, uit de Maasstad meegebracht, is nog veel arbeid door hem verricht. Zooals te begrijpen was, bewoog hij zich ook in die dagen bij voorkeur op technisch gebied. Zelfs zette hij één der laatste jaren nog eigenhandig een uitbreidingsplan aan de grens der gemeente Eindhoven op.

Rotterdam bleef bij voortdoring eene groote aantrekkingskracht op De Jongh uitoefenen; hij kwam er gaarne en volgde met be-